Мої враження після прочитання драми «Украдене щастя». 10 клас

Нещодавно я прочитала драму І. Франка «Украдене щастя». Це драма з сільського життя. Тема і сюжет цього твору виникли у письменника під час дослідження народної «Пісні про шандаря». В драмі змальовується трагедія особистого життя трьох головних персонажів: Ганни та Миколи Задорожних і Михайла Гурмана. Щастя було украдене у всіх трьох. Головні дії відбуваються в хаті Ганни та Миколи. Перед нами із спогадів і розмов героїв постають події з їх попереднього життя.

Ганна, що жила після смерті батьків з братами, які її «побивали, за наймичку мали, в кінці за наймита заміж випхали», щоб зекономити на приданому. Хоча її батько був багатий — «перший багач був на весь повіт». Брати знали, що вона кохана Михайла і боялися, що цей сміливий рішучий хлопець відбере її посаг, як ожениться. Тому вони випхали його на війну.

Вони підкинули матері Михайла листа, що він загинув, а Ганну видали заміж за старшого на 20 років наймита Миколу. Він любив її. Ганна випадково дізналась, що Михайло живий, що він «не винуватив її», коли повернувся. Колись він був «чесним парубком», не міг зносити кривди. Але згодом він приходить до думки, що несправедливістю пройняте все в житті, що щастя «ніколи довго не триває».

І ось Михайло заарештовує Миколу, використавши надуманий привід, аби залишитись з Ганною наодинці. Вони розмовляють і приходять висновку, що їхнє щастя вкрадено і вони тепер можуть «відокрасти» його. Вони починають відкрито зустрічатись. Можна було б засудити Ганну за таку її поведінку, за нехтування нею норм моралі. Але мені здається, що їх кохання хоча б частково виправдовує їх.

Ганна йде на такі стосунки з Михайлом, усвідомлюючи, що вони «гріховні», передчуваючи лихо: «Чим далі, тим гірше мені робиться». Вона розуміє, що такі відносини не э щастям. Украдено щастя і в Миколи. Він кохає Ганну, а вона прилюдно принижує його, її коханець Михайло виганяє його з хати, б'є, виганяє його гостей. Микола починає пити з горя за порушене життя. Нарешті він не витримує і сокирою вбиває Миколу, який перед смертю встигає сказати війту і людям, що сам наклав на себе руки.

Дуже шкода їх усіх, їхні загублені життя. Я розумію Ганну: дуже важко жити з нелюбом, ще й з таким, котрого не поважають ні вона, ні люди — «з нього люди сміються, що хіба хто не хоче, той з нього не глузує».

Шкода Михайла, бо його «сина-одинака», відправили на війну, обманом розлучили з коханою, порушили йому життя. Шкода і Миколу, бо він все життя працював на багатіїв, нарешті отримав своє невеличке господарство, одружився. І от все порушилося. Чому так сталося? Становище в суспільстві, коли гроші вирішують все — ось головний винуватець. Можна винуватити Ганну за безсоромну поведінку, Миколу за нерішучість, Михайла за жорстокість. Але всі вони — жертви суспільного ладу, який, по суті, і вкрав у них щастя.